

znaczące z ubezpieczeniem w Spółce Brackiej w Tarnowskich Górach.

Art. 10. (1) Z chwilą wejścia w życie dekretu niniejszego tracą moc obowiązującą dotychczasowe przepisy, sprzeczne z przepisami niniejszego dekretu, a w szczególności przepisy II i IV księgi ordynacji ubezpieczeniowej z dnia 19 lipca 1911 r. (Dz. u. Rzeszy str. 509 i nast.).

(2) Dekret niniejszy nie narusza mocy obowiązującej art. 5 ustawy z dnia 30 lipca 1938 r. o przejęciu Ubezpieczalni Krajowej w Poznaniu przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U.R.P. Nr 56, poz. 446) z tym, że całość dodatkowej opłaty, przewidzianej w tym artykule, obciąża pracodawcę.

Art. 11. Wykonanie niniejszego dekretu porucza się Ministrowi Pracy i Opieki Społecznej i innym właściwym ministrom.

Art. 12. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, przy czym przepisy art. 1 pkt 1), 2), 6), 14), 15), 16) i 25) oraz art. 2

z mocą obowiązującą od dnia 1 sierpnia 1944 r., a przepisy art. 1 pkt 29) i art. 5—7 i 9 — od dnia 16 lutego 1945 r.

Prezydent Krajowej Rady Narodowej:
Bolesław Bierut

Prezes Rady Ministrów:
Edward Osóbka-Morawski

Minister Pracy i Opieki Społecznej:
Jan Stańczyk

Minister Skarbu:
Konstanty Dąbrowski

Minister Przemysłu:
Hilary Minc

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych:
Stanisław Mikołajczyk

Minister Zdrowia:
Franciszek Litwin

Minister Administracji Publicznej:
Władysław Kiernik

29

DEKRET

z dnia 8 stycznia 1946 r.

o zmianie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 listopada 1927 r. o ubezpieczeniu pracowników umysłowych.

Na podstawie ustawy z dnia 3 stycznia 1945 r. o trybie wydawania dekretów z mocą ustawy (Dz.U.R.P. Nr 1, poz. 1) — Rada Ministrów postanawia, a Prezydium Krajowej Rady Narodowej zatwierdza, co następuje:

Art. 1. W rozporządzeniu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 listopada 1927 r. o ubezpieczeniu pracowników umysłowych (Dz.U. R.P. Nr 106, poz. 911) wprowadza się zmiany następujące:

1) art. 14 otrzymuje brzmienie:

„Art. 14. Za podstawę wymiaru składek i świadczeń (płaca podstawowa) służy rzeczywiście otrzymane wynagrodzenie miesięczne, podlegające zaliczeniu do ubezpieczenia w myśl art. 11—13 z następującymi zastrzeżeniami:

- 1) otrzymywane wynagrodzenie zaokrągla się do jednostek złotego, przy czym kwoty pięćdziesiąt groszy i wyższe przyjmuje się za pełną złotówkę;
- 2) osoby, nie otrzymujące żadnego wynagrodzenia lub wynagrodzenie niższe od dwustu pięćdziesięciu złotych miesięcznie, podlegają ubez-

pieczeniem z wynagrodzeniem dwustu pięćdziesięciu złotych miesięcznie. Rada Ministrów może w razie zmiany stosunków gospodarczych na wniosek Ministra Pracy i Opieki Społecznej ustalić najwyższą granicę połączalnego wynagrodzenia.“;

- 2) w art. 33 ust. 2 zastępuje się słowa „sześćdziesiąt złotych“ słowami „dwieście pięćdziesiąt złotych“.

Art. 2. Z chwilą wejścia w życie dekretu niniejszego tracą moc obowiązującą dotychczasowe przepisy sprzeczne z przepisami niniejszego dekretu.

Art. 3. Wykonanie niniejszego dekretu porucza się Ministrowi Pracy i Opieki Społecznej.

Art. 4. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Krajowej Rady Narodowej:
Bolesław Bierut

Prezes Rady Ministrów:
Edward Osóbka-Morawski

w/z Minister Pracy i Opieki Społecznej:
Feliks Mantel